

เรื่องชนหัวลูกจากบ้านใกล้เคียง

นำเสนอเมื่อ : 9 พ.ค. 2552

แฟนวิทย์" เล่าเรื่องชนหัวลูกจากบ้านใกล้เรือนเคียง

บ้านผมอยู่ซอยลาดพร้าว 101 เราอยู่ด้วยกัน 4 คน มีผมเองเป็นพ่อบ้าน ทำงานธนาคาร ภรรยาของผมเป็นนักบัญชี แต่ทุกวันนี้เธอลาออกมาเลี้ยงลิง เอ้ย! ลูกชาย 2 คนของเรา กำลังชนกันมากๆ เลยละครับ

คนโต 10 ขวบ คนเล็ก 7 ขวบ เรียนโรงเรียนใกล้บ้าน ตอนเช้าไปส่งตอนเย็นไปรับ

ที่แรกเราไม่มีคนใช้หรอกครับ ช่วยกันทำงานบ้านเองได้ ผมกวาดบ้านบ้านตอนกลับจากงาน บางที 2-3 วันกวาดดูที ลูกรๆ ผมช่วยกันล้างจานบาง ไม่ยอมล้างบาง ก็ยังนะ..ภรรยาผมซักกรี๊ดจนแขนโตไปข้างหนึ่ง

มาถึงทุกวันนี้ต้องจ้างสาวใช้ เพราะภรรยาผมเกิดทำขนมเบี๊ยะไปให้เพื่อนบ้านลองชิม ปรากฏว่าติดอกติดใจกันเป็นแถว บ้านผมเลยกลายเป็นบ้านขนมเบี๊ยะ สร้างรายได้ดีมาก ๆ โชคดีจริงๆ ครับ

ข้างบ้านผมถัดไป 3 หลัง เป็นบ้านของนายพันโท หล่อ หนุ่ม มีภรรยาสวยและลูกสาว 2 คน กำลังแย่งเข้าสู่วัยรุ่นทั้งคู่

ทุกวันนี้ผู้พันลาออกจากราชการเพราะปัญหาสุขภาพ สองฝั่งเมียเลยช่วยกันทำมาหากินโดยขายประกัน รายได้ไม่เลวเลย พวกเขาอึดยาศัยดีมาก และสนิทสนมกับบ้านผมมากกว่าใครๆ ในละแวกนี้ทั้งหมด

ผู้พันมีสาวใช้คนหนึ่งชื่อหนูพิม เป็นชาวอีสาน เดิมชื่อหนังหอม แต่เจ้าตัวไม่ชอบชื่อที่พ่อแม่ตั้งให้ ตั้งชื่อตัวเองใหม่ว่า พิม

สาวพิมอายุ 18 ปีพอดิบพอดี เจ้าหล่อนตัวเล็กบอบบาง น่าเอ็นดูเหมือนตุ๊กตา ผู้ชายติดเกี๋ยวทั้งบ้าน หนูพิมมักจะไต่ทั้งเงินทั้งทอง และของใช้จากหนุ่มๆ ที่มากอรรคอดักอยู่เสมอ เป็นที่อิจฉาของน้องอ้อ-สาวใช้วัย 20 ปีของเรา

อ้อกับพิมสนิทกันมากเหมือนพี่เหมือนน้อง คุยกันได้ทั้งวัน

เมื่อเดือนก่อน ผู้พันกับคุณนายพาลูกๆ ไปเที่ยวต่างประเทศ นัยว่าเป็นรางวัลของบริษัทประกันนะครับ

หนูพิมพ์ดูระริกระริเป็นพิเศษเชียว

น้องอ้อบอกว่า มันต้องมีอะไรเด็ดๆ แน่เลย มีอย่างที่ไหน โดนอยู่โยงเฝ้าบ้านคนเดียวยังมีความสุข
ระรินเกินเหตุถึงปานนี้ น้องอ้ออาจจะไปนอนเป็นเพื่อนมันก็ไม่ยอม บอกวานอนคนเดียวได้ มันชอบ

เรื่องสยองขวัญเกิดขึ้นในคืนแรกที่ผู้พันพาลูกเมียเหาะไปเมืองจีนนั่นเลยละครับ!

ราวตีสอง นิ่งหนูพิมพ์มันวิ่งลนลานมากดุดบ้านผม มันกุดชะงัดยับ
ตีนั้นตอนนั้นภรรยาผมอบขนมเปี๊ยะไป แอบดุนองน้ำตาล นองจุ่มจิม นองซีแนมนอนหลับปุ๋ยอยู่ทางช่อง 34
รายการแอ็คคาเดมี่ แฟนเตเซีย และมีน้องอ้อตาแป้วรวมดูอยู่ด้วย

ส่วนผมกำลังสบายอยู่กับลูกๆ ถึงกับผวา หวิดตกเตียง

หนูพิมพ์ร้องไห้โฮๆ ตัวสั่นเป็นเจ้าเข้า บอกให้รีบแจ้งตำรวจด่วนจี๋ เพราะเธอเจอศพ 5
ศพนอนสงบเรียงเคียงกันอยู่บนเตียงในห้องนอนทานผู้พัน!

พวกเราตาสอเหลือก โทร. แจง 191 แป๊บเดียวตำรวจก็มาเลยครับ เรายกขบวนไปบ้านผู้พัน
ผมละใจคอยหามต พยายามนับนิ้วว่ามีผู้พัน ภรรยา ลูก 2 คน รวมเป็น 4 อีกคน..ใครละ?

หนูพิมพ์กลัวจนสั่น และให้ปากคำกับตำรวจว่าเธอขึ้นไปเจอศพนอนอยู่ เธอเห็นเต็มตา
เพราะเปิดไฟสว่างจาก็เห็นเลยละ..เป็นศพคนแก่ผู้ชาย 1 ผู้หญิง 3 และเด็กผู้หญิงใส่ชุดสีชมพูอีกคน
นอนตายอยู่อย่างเรียบร้อย

คุณตำรวจ 2 คนเดินขึ้นไปดู แล้วกลับลงมาบอกว่าไม่มีอะไรเลย ทุกอย่างเป็นปกติ
เตียงนอนขนาดคิงไซส์ก็ยังมีผาดลุ่มอยู่อย่างดี

สรุปว่า หลังจากปลอบหนูพิมพ์แล้ว ตำรวจก็อำลาไป โดยสงสัยว่านี่ทำอะไร!!

หนูพิมพ์อยู่บ้านนั้นไม่ได้ ต้องมานอนกับน้องอ้อ ความจริงแตกต่าง..คืนนั้นน้องหนูดันพาผู้ชายเข้าบ้าน
หลังจากไปคาราโอเกะกันและตีเบียร์นิดหน่อย เธอจะไชห้องนอนของเจ้านายเป็นวิมานสีชมพู
แต่พอเปิดเข้าไปกดสวิทช์ไฟ เธอก็แผดเสียงกรี๊ดๆ
ขนาดตัวเองยังตกใจ..สวนไอ้หนูไม่รู้อีโหน่อีเหน่ได้ยินเข้าก็เผ่นหายไปป่านนี้ยังไม่กลับ!

4 วันต่อมา ผู้พันกับครอบครัวกลับถึงบ้านโดยสวัสดิภาพ หนูพิมพ์ขอลาออก..ก็ดีแล้วละครับ
ทั้งที่มันน่าจะถูกละออกมากกว่านะ

ผู้พันฟังเรื่อง 5 ศพบนเตียงแล้วไม่มีท่าแปลกใจเลยครับ เขายกมือไหว้แล้วบอกถึงความเชื่อว่า
พวกนั้นคือ คุณปู่ คุณย่า คุณป้า คุณยาย และลูกสาวคนแรกที่เป็นไขเลือดออก 4 ขวบ..ลงโลงด้วยชุดสีชมพู

ฟังแล้วเป็นยังไงล่ะครับ?

คือผู้พันดีใจมากกว่ากลัว เขาชื่นใจด้วยซ้ำว่าวิญญาณของผู้เป็นที่รักยังอยู่และคอยคุ้มครอง ที่สำคัญ หวงเตียงนอนของเขาไม่ให้ใครมาทำอุบายทวงวิญญาณนั้นได้

สำหรับหนังหุ้มนี่ผมไม่รู้ว่าจะสงสารหรือสมน้ำหน้าดี..ที่แน่ๆ คือหัวไม่โกรนก็บุญแล้ว คงเข็ดไปเลยละชาตินี้นะ จริงไหมครับ?

ขอบคุณที่มา

<http://board.palungjit.com//showthread.php?t=104748>